

GANA, KUMASI (raziskovalna izmenjava) – julij 2015

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA RAZISKOVALNE IZMENJAVE

Ime in priimek:

Barbara Viltušnik (kontakt: barviltu@gmail.com)

Čas izmenjave:

od 3.7. do 31.7.2015

Izmenjavo sem opravljala v Kumasiju, ki je drugo največje mesto v Gani, v katerem živi približno 2 milijona ljudi. Njegova posebnost je največja tržnica v zahodni Afriki, kamor smo se po začetnem šoku ob prvem obisku na koncu odpravljali skoraj vsak drug dan, saj se nahaja tik ob kampusu, v katerem smo bili nastanjeni. Državna valuta je Cedi, katerega vrednost je tekom izmenjave padla iz 1euro=4,6cedijev na 1euro=3,5cedijev, proti koncu pa znova začela naraščati. Slovenski državljani za vstop v državo potrebujemo vizo, ki jo najbližje dobimo v Rimu. Pred vstopom v državo je obvezno cepljenje proti rumeni mrzlici (preverjajo na meji), priporočljivo je jemanje antimalarikov (jaz sem jemala Lariam).

Del tržnice v Kumasiju

V Gano sem priletela iz Ljubljane preko Istanbula z letalskim prevoznikom Turkish Airlines. Za povratno vozovnico sem odštela 590€. Iz Accre v Kumasi sem odšla z avtobusom, enosmerna karta za 5-urno pot je stala približno 9€. Po Kumasiju smo se naokoli odpravljali bodisi peš ali pa s taksiji, ki so bili poceni.

Komunikacija pred izmenjavo je potekala po e-mailu. Sprva sem imela samo eno kontaktno osebo, kasneje pa sem dobila še eno. Nobena kontaktna oseba ni bila ravno vestna pri odpisovanju mojim sporočil, včasih odgovora nisem dobila tudi po 3 tedne. Vseeno sta mi oba podala veliko koristnih informacij, s katerimi sta mi bila zelo v pomoč. Ena od kontaktnih oseb me je tudi seznanila s študentom, ki je isti dan letel iz Istanbula v Accro kot jaz, tako da sva se preko Facebooka spoznala že pred izmenjavo in skupaj odpotovala iz Accre v Kumasi.

Na letališču je mene in študenta iz Litve sprejela kontaktna oseba, ki naju je peljala do hotela (Pink hostel) v Accri, kjer sva prenočila. V istem hotelu sva po naključju srečala še študenta iz Norveške, in tako smo se vsi trije skupaj naslednje jutro odpravili z avtobusom proti Kumasiju. V Kumasiju nas je pobrala druga kontaktna oseba in nas odpeljala do kampusa, v katerem smo bivali v času izmenjave. Prvi večer so nas študentje iz Gane odpeljali v lokalno restavracijo. Tamkajšnji vodja izmenjave Webster pa ni bil nič kaj v pomoč pri urejanju formalnosti. En dan pred začetkom smo izvedeli, da ne bomo izvajali raziskave ampak prakso v Komfo Anokye Teaching Hospital, nismo pa niti dobili možnosti izbire oddelka, na katerem želimo biti. Na papirje za hrano smo čakali par dni, preden smo jih dobili, pa tudi kampus so nam morali razkazati študentje, ki so bili na izmenjavi že junija.

Bivala sem v »GETFund student hostel« v apartmaju, v katerem sta bili dve sobi in kopalnica s straniščem. V eni sobi sva bili nastanjeni jaz in študentka iz Brazilije, v drugi pa štirje fantje, ki so prav tako bili na izmenjavi. Na večkrat dnevne izpade vode smo se morali kaj hitro navaditi, tako da smo se tuširali takrat, ko je bila voda na voljo, za vse ostalo pa smo uporabljali vedra, ki smo jih napolnili z vodo. Električna je izpadla le nekajkrat, pa še to nikoli za več kot pol ure.

Hrana v Gani je zelo neraznolika. V kampusu smo imeli 1x na dan od ponedeljka do petka zagotovljeno kosilo, kjer smo imeli na voljo 4 različne lokalne jedi z rižem in piščancem ter lokalni jedi banku in fufu. Zelo dobro in sočno je bilo sadje, zlasti ananas, mango in kokos. Nekajkrat smo šli z ostalimi študenti tudi na pico, enkrat pa v libanonsko restavracijo. Vodo smo kupovali v vrečkah, saj je bila najcenejša, ena vrečka je stala 5 centov.

Sprva bi morala opravljati raziskavo, a so mi en dan pred tem sporočili, da smo vsi elektiv študentje prestavljeni na prakso. Kasneje sem izvedela, da tudi elektiv študentje, ki so bili na izmenjavi junija, niso opravljali raziskave. Prve tri dni sem bila dodeljena na kliniko za tuberkulozo in HIV, kjer je bilo sicer zanimivo, a se ni veliko dogajalo in tako sem četrty dan pridružila študentu iz Norveške, ki je izmenjavo opravljal na oddelku za splošno kirurgijo. Tam se je dogajalo veliko več, opazovala sem različne operacije, zlasti zanimivo mi je bilo ločevanje siamskih dvojčic, ki je bilo presenetljivo kljub tamkajšnjim nizkim higienskim standardom uspešno. Nekaterim študentom so pustili tudi asistirati pri operacijah. Opazovala sem tudi delo v kirurški ambulanti, kjer sem lahko bolnikom odstranjevala

šive, hodila na vizite ter obiskala kliniko za bolezni dojke, kjer sem se naučila pravilnega pregledovanja le-teh. Delovni dan se je začel okoli 9h, končali pa smo navadno okoli 1h, včasih tudi kasneje, odvisno od dneva. Zdravniki so bili zelo prijazni, pripravljeni odgovoriti na marsikatero vprašanje, hkrati pa se nikoli nisem počutila odveč ali v napoto.

Operacijska dvorana

Socialni program je bil slabo organiziran, razen vikend izletov, ki so predstavljali polovičen strošek, ki je nastal med bivanjem v Gani. Prvi vikend smo odšli na sever Gane, kjer smo hranili opice v Boabeng Fiema Monkey Sanctuary, si ogledali slap Kintampo in Mole national park. Drugi vikend smo se odpravili na vzhod v regijo Volta, kjer smo imeli pohod na najvišjo goro v Gani ter si ogledali slap Wli, ki je najvišji slap v zahodni Afriki. Zadnji vikend smo se odpravili na obalo, kjer smo se okopali v Atlantskem oceanu in imeli kres na plaži, na poti nazaj pa smo se sprehodili čez viseče mostove v naravnem parku Kakum. Vsak od vikend izletov je bil dogodivščina zase, in nanje imam resnično lepe spomine.

Busua in čudovit sončni zahod

V prostem času med tednom smo se zabavali sami. Hodili smo na tržnico, center kulture, kartali v TV sobi, dvakrat obiskali bazen, šli do jezera Bosomtwe in si pri šivilji dali izdelati obleke po meri. Z vsemi dvajsetimi študenti na izmenjavi smo se odlično razumeli, smeha in zabave resnično ni manjkalo.

Vsi študentje, ki smo bili julija na izmenjavi

Razen izredno slabe organizacije izmenjave je bila Gana nepozabna izkušnja. Spoznala sem drugačen, bolj preprost in nestresen način življenja, ki me je hitro prevzel. Niti enkrat se nisem počutila nevarno, prebivalci Gane so resnično prijazni, srčni in vedno pripravljeni pomagati. Izmenjavo priporočam vsem, ki želijo vsaj za en mesec izstopiti iz stresnega vsakdana in se prepustiti brezskrbnosti. Čeprav je bila Gana moja tretja želja, sem resnično vesela, da sem jo doživela.

Približna razdelitev stroškov

Prijavnina: 200€

Karta: 590€

Viza: 110€

Cepljenje proti rumeni mrzlici in ena škatlica Lariama: 85€

Zavarovanje za tujino Coris: 48€

Stroški, nastali med bivanjem v Gani (hrana, taksi, vikend izleti...): cca. 700€

Vse skupaj: cca. 1750€